

VONG NGÂM

KHÁNH BĂNG

Tình cảm (Sérénade)

8

hỏi mùa gió lá cây tôi hỏi khắp nơi tan

rất bao cánh hoa trôi bên thềm gió diều thả gao nào nề ở hỏi mùa

mỹ gió diều tằm gió bao đàn thướt thướt Người nghỉ ngơi ấm kham trong

đêm gió mùa mở mẽ mưng nảy tiếng tổ tiên diều đang cho biết bao

niềm hân hoan khắp người lạc loài gọi tình quê hương với bao nhiêu lời thướt

nhỏ Tình xa cái bầy lạc loài mở đang ai quê cũ nay cách xa ôi mùa

trung hiếu hỏi gió diều lượn lượn ở hỏi mùa gió diều tằm gió bao đàn

tsường ngoài xa rặng quay về quê hương dân yêu ở mông

người mẹ ghé ăn sâu lấm gỏi khi đi hái này lời bẽ quyết dứt gió

rall...

thư biên bay xa xới biết tìm lại nơi chốn nào?

vivace

lông chams nhỏ đêm nào ngắm trăng vàng chiếu bên hồ nước xanh rêu rêu

Lông chams nhỏ hôm nay lúa xanh chiều ấy ta nhìn cánh diều thổi bay

Lông chams nhỏ xuân nào ngắm xuân về với bao mặt sóng xuân chầm chầm

tiếng xưa ấy đâu còn với bao ngày lễ hội tam phần ở đâu đâu Ngồi xưa

ấy mỗi khi hàng nhớ lại đi ta nắm tay sát ngang cầu yêu đời với người tay họ đâu

ngập nắng em tuyên ôn biết tên gọi từng đêm hàng tam s Lăng nghe

gió ấm ấm gió bao ngọt s lấy nay còn đâu mái hàng nguyệt rêu rêu đâu bóng họ

rall...

lông ni nào lúc ấy ngok ngau biên bay xa xới biết tìm lại nơi chốn nào? Trôi mùa

casa